

ПОСЛАНИЕ на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Неофит до благочестивото паство от Софийска епархия

ВСЕЧЕСТНИ ОТЦИ,

ПРЕПОДОБНИ МОНАСИ И МОНАХИНИ,

ОБИЧНИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ ОТ БОГОХРАНИМАТА СОФИЙСКА ЕПАРХИЯ,

Светата Четиридесетница е най-мистичното време на Църквата. Дни, които преминават в определените от древност богослужебни последования, разгръщайки се в своето богословие, което ни води към Възкресението на

нашия Господ Иисус Христос. Това време изисква от нас преобръщане на всекидневието ни и вглъбяване в молитвата. Трудният период от годината, изпълнен с изпитания, печал и тъга, който винаги завършва с дивната радост на възкръсналия Христос.

Великият пост е постоянното следване на Бога в Неговия земен път, където всеки един от нас е длъжен да изживее радостта от Божиите чудеса, но също и страданието на Иисуса Христа. Тогава ние се затваряме в себе си, в историята на Евангелието, в битието на Бога, за да бъдем истински Негови последователи. Светът остава отвън със своите изкушения, а времето ни връща назад, за да положим нозете си в стъпките на Христос. Сърцата ни туптят в ритъма от словата на св. ап. Павел, който казва: „и вече не аз живея, а Христос живее в мене“ (Гал. 2:20). Този ритъм е нов, чужд на егоизма и равнодушието, чужд на светското безумие. Той чупи ограничените пространства и ни води към безвремието на Христовото Евангелие, за да изживяваме отново и отново тайнството на Великата Четиридесетница. Вървим с Христос в духовната пустиня на поста, като чуваме тъжната песен на грехопадението край реките на Вавилон. Вървим в това чудно пътешествие, но носим надеждата и знаем, че: „който е в Христа, той е нова твар: древното премина; ето, всичко стана ново“ (2 Кол. 5:17). В това ново ние живеем и Църквата разгръща пред нас своето учение, където слово и песен ни насищат с Христовите истини, тези вечни истини за човешкото битие.

Понесли в сърцата си истината и любовта Христови, аз ви призовавам, братя и сестри, нека и тази година завършим с достойнство и радост духовния поход на Великия пост, нека усърдно преодолеем постните ограничения и запазим радостта на духа си.

Вие, благоговейни отци, бъдете устремени и ревностни в светите богослужби, достойни постници и примери за истинска църковност. Преподавайте на вашите енорияши истините на светото Православие, предайте този тайнствен устрем на Великия пост, та всички заедно, свещеници и миряни да достигнем до чудната нощ на Христовото Възкресение, преминали през страданието и радостта на нашия Господ Иисус Христос. Бъдете милостиви, добри пастири, призоваващи вашите пасоми към тайнствата на Изповедта и Евхаристията. Живейте достойно, защото вие сте учителите църковни, като постоянно насищате себе си със знанията на светоотеческото учение.

А вие, благочестиви братя и сестри, не пестете сили, а отдавайте любов един

другиму. Доказвайте в дните на Четиридесетницата, че сте истинските Христови последователи, готови на изпитания, отговарящи на трудностите единствено с обич. Бъдете горди, че носите Христовия кръст и никога не забравяйте словата на ап. Павел, който зове: „огорчават ни, а ние винаги сме радостни; бедни сме, а мнозина обогатяваме; нямаме нищо, а всичко притежаваме“ (2 Кор. 6:10). Изпълнени с това духовно богатство, нека Великият пост постоянно преобразява душите ни и в тази радост да достигнем до заветната цел – завършека на постния подвиг, Възкресението на нашия Господ Иисус Христос!

Отчески ви пожелавам леки и спасителни пости, изобилната Божия благодат и непрестанната Христова милост да бъдат с всички нас, та достойно да преминем времето на поста и посрещнем Възкресението на Господа Иисуса Христа, Комуто подобава всяка слава, чест и поклонение, сега и винаги и во веки веков! Амин!

bg-patriarshia.bg